

TELEX

zms gorenje velenje

št. 9.

31. 8. 1973

USTANAVLJANJE T O Z D

Harold Karner, predsednik komisije za izdelavo elaborata o ustanavljanju temeljnih organizacij združenega dela, je o delu komisije dal naslednje poročilo:

Elaborat je v delu in bo gotov predvidoma še ta teden. Še vedno je nekaj nerešenih vprašanj okrog internih prodajnih cen. Čeprav za samo ustanovitev ni nujno dokončno izdelati tehnologije obračunov dohodka in njegove delitve, je veliko časa vzelo iskanje ustreznih načel in metod.

Temeljne organizacije združenega dela v okviru OZD Gorenje bodo združile komercialne, razvojne, finančne in kadrovske funkcije ter bodo kot skupnost nastopale navzven. Ob ohranitvi enotnosti ciljev in povezanosti programov, bomo omogočili neposredno samoupravljanje v temeljni organizaciji. Temeljna organizacija bo navzven nastopala v okviru svoje skupnosti, navznoter pa bo ustvarjala svoj dohodek in z njim razpolagala.

Glede osebnih dohodkov se bodo TOZD dogovorile, da bodo upoštevale načelo solidarnosti, da bo kriterij za delitev ustvarjen skupni dohodek, da bo torej višina osebnih dohodkov v posamezni TOZD odvisna od tega, kakšen je ustvarjen dohodek v skupnosti OZD Gorenje.

Izvajanje razvojnih programov in nalaganje ustvarjenih sredstev se opravlja po dogovoru. TOZD združujejo sredstva akumulacije, to je amortizacijo in dobiček, za financiranje skupno dogovorjenih razvojnih programov.

Prodajna cena proizvodov TOZD se bo določala na podlagi pogojev gospodarjenja, tako da se za enake pogoje določi enako stopnjo pokritja in dobička. S tem bodo TOZD zainteresirane za ustvarjanje čimvečjega dohodka ob čimvečjem dohodku podjetja.

Predvidevamo, da bomo v okviru enote Gorenje ustanovili naslednje temeljne organizacije združenega dela: pralni stroji, hladilniki in zmrzovalne skrinje, štedilniki, MGA, Chrommetal in embalažnica, elektronika, pohištvo, gostinska enota, servis in maloprodaja ter skupne službe. Skupno torej deset TOZD.

Ko bo izdelana analiza pogojev za organiziranje TOZD, bomo vsebino elaborata objavili, po objavi se bo začela javna obravnava na zborih delovnih ljudi, kjer se bodo tudi ustanovile temeljne organizacije združenega dela.

novice

SEJA PREDSEDSTVA TOVARNIŠKE KONFERENCE ZVEZE MLADINE

V ponedeljek, 27. avgusta, je bila redna seja predsedstva tovarniške konference Zveze mladine TGO Gorenje Velenje. Člani predsedstva so kritično pregledali dosedanje izvajanje programov dela posameznih mladinskih aktivov po obratih. Iz dosedanjega dela je razvidno, da najboljše uspehe dosegajo mladinke in mladinci v obratih pralnih strojev in chrommetal. Zato so na seji analizirali vzroke, zakaj je dejavnost v ostalih obratih popustila.

Na seji so govorili tudi o pripravi na IX. kongres Zveze mladine Slovenije. Člane je zanimalo tudi to, kako izvajamo v tovarni ustavnopolnila.

Predsednik mladine Gorenja in predsednik športne komisije sta seznanila prisotne o pripravi na 3. olimpiado kovinske industrije Slovenije, ki bo 29. in 30. septembra v Velenju. Organizator tega tekmovanja bo tovarniška konferenca Zveze mladine Gorenje.

MLADINSKA POLITIČNA ŠOLA

Letošnje mladinske politične šole, ki jo organizira republiška konferenca Zveze mladine Slovenije in poteka od 26. do 31. avgusta v Vičah pri Ljubljani, sta se udeležila dva predstavnika naše tovarne. To sta Jože Miklavc in Srečko Krajnc.

Mladinke in mladinci naše tovarne so se letos dvakrat pridružili slovenski mladinski delovni brigadi, ki na Kozjanskem gradi cesto. Prvič so bili na enodnevni delovni akciji 16. junija, drugič pa v soboto, 18. avgusta 1973. Slovenska mladina gradi na področju okrog Planine pri Sevnici kamionske ceste, ki bodo povezale okrog 10 kozjanskih vasi.

Sobota, 18. avgusta. Na avtobusni postaji v Velenju so se zbrali mladinci iz Velenja. Pripeljali so se tudi iz Mislinje in Mozirja, nekateri pa so prišli kar iz tovarne. Delali so v nočni izmeni. Vseh je bilo trideset. Nato so v tovarni naložili lopate in krampe (seveda tudi sendviče in pivo) ter se s posebnim avtobusom odpeljali na Kozjansko. Že ob deveti uri so prijeli za krampe, lopate, se zagrizli v razorano pobočje in utrjevali nasipe nove ceste.

Domačini so z veseljem sprejeli mladino iz vse Slovenije. Vedo, kaj jim bo prinesla nova cesta. Kaj bo pomenila mladini. Kozjansko danes ni več pokrajina siromašnih, a vendar jih danes še siromašijo razdalje, ki jih morajo vsak dan prehoditi. Prehoditi po strmih kolovozih, grapah . . . Povsod tam, kjer se doslej še niso spoprijeli z naravo.

Danes pa orje v to zemljo mehanizacija. Moderni in močni stroji s tisočimi konji. Staro kolo lojtrskega voza bo kmalu obešeno na vrata hleva in skednja. Že danes se na travnatih pobočjih sliši enakomerno brnenje motornih kosilnic. Ko bo cesta, bo vse še lažje. In to cesto bo sedaj zgradila mladina. Predsednik tamkajšnje krajevne skupnosti vsak dan spremlja sproti vse, kar se dogaja na cesti. Rad ponudi bonbone preznojenim brigadirjem in vsem tistim, ki obiščejo cesto in graditelje. Tovariš Perčič Jože upa, da bo cesta Gračnica - Ledinščica v letu 1974 dograjena.

Tega avgustovskega dne je sonce neusmiljeno pripekalo. Na odcepu skozi bukov gozd je bila resda senca, a zrak je bil topel. Na odprtem pobočju je bila vročina še večja. Vendar se mladinke in mladinci niso vdali soncu. Treba je naprej. Ljudje čakajo na cesto. Vsi vedo.

Tudi stroji neutrudno orjejo v zemljo. Kamioni dovažajo kamenje, ki ga pod hribom neusmiljeno razstreljujejo.

Tako nastajajo novi in novi metri utrjene makadamske ceste. Gradijo široko cesto. Takšno, da jo bo moč pozneje tudi asfaltirati.

Vsak, ki se za dan pridruži brigadirjem, mora v vrsto. Na zbor. Tu dobijo nadaljnja navodila. Tu pozdravljajo Kozjancem s svojim ho-ruk. Z brigadirskimi pozdravi. Potem se oglasi še pesem.

Kosilo tekne. Prilegel bi se odmor. A ta sobota mora biti udarna. Tako so sklenili. Zato so delali ves dan. Popoldne so se znova spoprijeli z lopatami. Tam, kjer ne more stroj, zmore lopata, tam zmore kramp. Čeprav so nekatere roke neutrjene, morda so le malokdaj prijele za orodje, skušajo premagovati sebe. Ni jim mar žuljev. Ti bodo zginili, a ostal bo lep spomin. Še lepši bo spomin, če je bilo hudo.

Brigadirski dan se je nagnil h koncu. Po večerji še taborni ogenj. Ob tabornem ognju recitacija. Pesem. In brigadirski pozdravi. Vsem Kozjancem za jutri. Za cesto.

Od Planine do Šentjurga je 17 kilometrov makadamske ceste. Za redkimi avtobusi se vije siva zavesa. Zavesa prahu. Da je le cesta, pravijo domačini. A na tej cesti že polagajo prve plasti asfalta. Kraji, ki se jih moramo spominjati iz narodno-osvobodilne borbe, tudi danes niso več pozabljeni. Vse bolj in bolj se jih spominja današnja mladina. Mladina, ki je rojena več let po vojni vihr.

Letošnja mladinska delovna brigada Kozjansko 73 končuje z deli. Nekaj bo ostalo: spomini na srečanja z domačini! In ostale bodo izkušnje, ki so jih pridobili brigadirji in vsi tisti, ki so kakorkoli povezani z akcijo. Že v naslednjem letu bi naj na Kozjanskem delalo 1000 mladincev iz vse Jugoslavije.

Letos so naši mladinci opravili dva udarniška dneva.

Naslednje leto moramo te številke pomnožiti!

V Gorenju

V torek smo se namenili v Logarsko dolino. Imeli smo smolo. Pokvaril se je kombi.

Zato smo šli v tovarno gospodinj-ske opreme Gorenje Velenje. Zelo smo bili zadovoljni. Najbolj zanimiv je bil tekoči trak. Vsaka delavka opravlja svoje delo. Tam je zaposlena tudi Alenkin mama. Tudi moj očka dela v Gorenju. Njegovo delovno mesto je v skladišču. Tovariš obratovodja nam je razkazal še ostali del tovarne.

Zelo mi je bilo všeč in upam, da so druge tovarne v Gornji Savinjski dolini tudi tako lepe.

Irena Gostenčnik
3. r. Mozirje

razpis (nagradni)

ZGODBA IN FOTOGRAFIJA Z DOPUSTA

Uredništvo lista "Telex" je v zadnji številki razpisalo nagradna natečaja za najboljšo fotografijo in zgodbo z dopusta. Sodelavke in sodelavci Gorenja! Ali ste fotografirali kraj ali prizor, ki vas je najbolj prevzel? Ali ste opisali vaš dogodek, ki se vam je najgloblje vtisnil v spomin. Če še niste, imate še vedno čas.

Prve prispevke in fotografije je uredništvo list "Telex" že prejelo. Vendar je rok 15. september in imate še čas, da pošljete svoje prispevke na naslov:
UREDNIŠTVO TELEX, Gorenje, Velenje.

Preživeti nekaj dni letnega dopusta v gorah? Da, tudi sam sem se navdušil za takšen dopust. Še posebej, ker je bil cilj – Triglav. Izlet je pripravil mladinski aktiv obrata chrommetal. Za vodnika so izbrali izkušenega planinca Jurija Mogilnickega. Povabili so mladince iz tovarne Gorenje – Sever. Odhod: 2. avgusta 1973 v zgodnjih jutranjih urah. Množičen pohod na najvišji vrh Jugoslavije je res lepa priložnost, da prideš na Triglav. Toda tega jutra me ni v skupini 24 "planincev" Gorenja. Zato sem pozneje z veseljem prisluhnil pripovedovanju udeležencev.

Jože Krebl je sam zapisal takole:

"Medtem, ko se je večji del naših sodelavcev ogreval ob vročih cenah vzdolž jadranske obale, smo mi v zgodnjih jutranjih urah zajezdili "fičke" in njemu sorodne škatlice. Oblepili smo jih z napisi GORENJE-GARANCIJA.

Potem se je naša karavana kar hitro pomikala proti Gorenjski. Pri Aljaževem domu smo se ločili od cestnega standarda, vmes poskrbeli za neprestano lačne želodce in nato z oprtanimi nahrbtniki vzeli pot pod nože..."

"Vreme ni obetalo preveč lepega dne, ko smo krenili proti stenam močnega Triglava. Sivobeli masiv se je zdel neizprosni in nedostopen. Le ozka stezica je vodila ob Bistrici, dokler ni povsem izginila med strmimi skalami. Od klina do vrvi in spet preko grušča so nas vodila planinska znamenja. Naš vodič je hodil v skupini in vzpodbujal tiste, ki jim je korak postajal vse težji.

S sosednjih vrhov so se začele poditi težke megle. Zamolklo grmenje, ki je že kar grozeče odmevalo med stenami, nas je gnalo naprej. Izčrpani, vendar veseli nad prvo zmago, smo prispeli okrog 13. ure do Staničevega doma." Tako piše v svoji dopustniški beležnici Jože Miklavc.

Od Staničevega doma do Kredarice je hoje za 60 minut. Tako piše na smerokazu. Ena ura torej, naši mladinci pa so jo krepko raztegnili. Vendar Krebl neizprosno nadaljuje:

"Da pa smo imeli nekaj kondicije le še v rezervi, smo to dokazali ob vselem ritmu polka. Neuradno so nas imenovali za najveselejšo družbo letošnjega leta. Kaj hitro se je naša družba povečala. Da so vsi postali zares "naši", smo jim podelili tudi gorenjske značke..."

Na Kredarici so prespali. Kljub temu, da je megla zakrivala vrh Triglava in tudi dolino, so se odpravili naprej. Miklavc ta "vzpon" takole opisuje:

"Jutro nič posebnega. Vremenska napoved: Kredarica v oblakih. Temperatura + 2 °C, piha slab severovzhodni veter, zračni pritisk 998 mB, ustaljen.

Pot se je strmo vzpenjala proti vrhu. Ob jekleni vrvi in klinih se je treba vzpenjati do skale do skale. Veter je postal močnejši. Toplo smo se oblekli. Srečali smo planince, ki so se že vračali z vrha Triglava. Predolgo smo spali. Povedali so, da je tudi na vrhu megla.

Prehod z malega na veliki vrh je širok za človeško stopinjo, na vsako stran pa se steni strmo spuščata v globino. Nič ni bilo vrtoglavice, saj se daleč tako in tako ni videlo.

Trud ni bil zaman. Vrh Triglava! Za mnoge prvikrat, za nekatere ponovno srečanje!"

Baje je hudo bliskalo. To bliskanje je spremljalo tudi škljocanje fotoaparátov. Na svoj račun so prišli fotoamaterji.

"Stane na stolp!"

"Srečko! Znak GARANCIJA bolj v levo!"

"Cvetka, klobuk gor!"

"Katica, dodji da te vide tvoji u SEVERU!"

Itd.!

Vsak se je želel fotografirati ob Aljaževem stolpu. Za spomin. Pa vendar je čakal na tiste, ki so prvič na Triglavu, planinski krst. Krebl ga je opisal takole:

"Ker sem bil na spisku nesrečnikov, sem brž pogledal v planinsko izkaznico. Našel nisem ničesar, vendar tudi to ni pomagalo. Nastaviti sem moral zadnjico in dobil še eno poškodbo.

Po vsem ceremonialu smo se začeli strmo spuščati. Tu nam niso več prizanesle samolepilne nalepke GARANCIJA. Klicati smo morali servis. Priletel je helikopter. Tovarišico Zito iz Severa so prepeljali v ljubljansko bolnišnico. Nihče namreč ni namestil znakov, ki bi omejevali hitrost. Z glavo je udarila ob skalo. Tekla je kri. In tudi solze. Gorska reševalna služba je hitro posredovala..."

(Poškodba ni bila nevarna. Tovarišica iz Subotice je takoj zapustila bolnišnico in pričakala prijatelje v Velenju.)

Dogodek je spremenil razpoloženje naših mladink in mladincev. Pot so nadaljevali proti Sedmerim jezerom. V planinskem domu so prenočevali. V soboto dopoldne jih je čakala še težka pot do slapa Savice.

Izlet so zaključili ob velenjskem jezeru.

Majda Ocepek je o izletu povedala:

"Izlet je bil zame enkratno doživetje. Takšnih in podobnih izletov si želim še več, kajti šele sedaj sem v resnici spoznala in doživela vso lepoto planin."

Ribizel Alojz: "Kaj naj rečem. Lepo je bilo. Še bom šel v planine!"

Miklavžina Olga: "Sicer me bolijo noge, vendar pa pozabim na bolečine ob misli, da sem bila na najvišjem vrhu Jugoslavije!"

Srebotnik Stane: (držal se je za zadnjico, ki ga je bolela še od krsta na vrhu): "Lepo je bilo. Samo, da bi nam bilo še vreme bolj naklonjeno, pa bi bilo še lepše!"

Srečko Kranjc, organizator izleta na Triglav: "Če zaključim s skupno željo vseh udeležencev, potem lahko rečem: še bomo šli v planine. Čeprav jih je bila velika večina prvič na Triglavu, obljublajo, da niso bili zadnjič. Če ne prej, naslednje leto gremo spet!"

Andrej Marinc na Koroškem

»Zaslužijo si čestitke«

PREDSEDNIK JE BIL Z OPISKOM PRI KOVAČIH IN LIVARJIH NA MUTI OČITNO ZADOVOLJEN

Kljub dopustniškemu času je Andrej Marinc, predsednik republiškega izvršnega sveta, včeraj obiskal Koroško. Najprej se je v Slovenjem Gradcu pogovarjal z ožjim političnim aktivom, kjer se je predvsem zanimal za gospodarske in politične probleme.

Nato je obiskal Radlje. Izredno tankočutno je spremljal razlago in se zanimal za razvojne možnosti. Poudaril je, da je treba čimprej in dosledno uresničiti ustavne spremembe v delovnih organizacijah, da bo delavec resnično nosilec proizvodnje in bo razpolagal z dohodkom.

Andreja Marince so bili zelo veseli delavci tovarne poljedelskega orodja na Muti.

Človek bi jim moral čestitati, je ob koncu dejal Andrej Marinc. Ogledal si je proizvodnjo v tovarni Vuzenica in se v pogovoru z delavko zanimal za delovne razmere ter zasluge. Ob ogledu nove tovarne granulata je povprašal predvsem po predvideni akumulativnosti novega objekta. Med ogledom kovačije si je pozorno ogledal proizvodnjo kmetijske mehanizacije in orodja. Zanimal se je predvsem cene. V pogovoru s predstavniki tovarne je skušal spoznati čim več: kadrovske zasedbe, štipendiranje in prejemke delavcev. Želel je dobiti tudi natančnejšo sliko, kakšni so samoupravni in drugi odnosi z matičnim

podjetjem Gorenje Velenje.

Obisk pri kovačih in livarjih na Muti se je nepredvidoma močno zavlekel, predsednik pa je bil očitno zadovoljen s tem, kar je videl. Prav je, da je prišlo v ta kraj nekaj svežega vetra, je dejal ob slovesu v tovarni Gorenje na Muti.

K WALTL

VEČER

24. 8. 73

IZLET NA GORENJSKO

Planinci Gorenja organizirajo na prvo prosto soboto v oktobru izlet v Julijce.

Program izleta:

Odhod iz Velenja v soboto ob 4. uri. Vožnja preko Kranja, Jesenic do Martuljka. Od tu je približno 2 1/2 ure hoje mimo obeh martuljskih slapov do krnice za Akom. Povratek v Martuljk in vožnja mimo Kranjske gore na Vršič. Po približno 2 uri hoje bomo prišli na Sleme, od koder se nam odpira čudovit razgled na Jalovec in dolino Tamar.

Na povratku se bomo povzpeli še na Mojstrovko, nato vrnitev na Vršič, kjer bo prenočišče.

V nedeljo si bomo ogledali izvir Soče ter Trento, v kolikor bo pa dopuščal čas, se bomo povzpeli še na Mangart (2678 m).

Povratek v Velenje v večernih urah.

Število udeležencev omejeno na 30.

Izleta se lahko udeležijo člani kolektiva, ki imajo primerno planinsko opremo.

Podrobne informacije in prijave na telefonu 370.

Mogilnicki Jurij

dopisujte

TELEX

TELEX - List za informiranje članov tovarniškega aktiva Zveze mladine Gorenje. Izdaja: Konferenca ZM Gorenje, Tovarna gospodinjstke opreme, Velenje. Naklada 4.000 izvodov. Tiska: Dom kulture, Velenje; 1973. Glavni urednik: Hinko Jerčič. Odgovorni urednik: Miro Travner.